

DR. ROHONYI JÓZSEF nyugalmazott főorvos a földszintes házak korában telepedett le Óbudán. Körülötte nemzedékek váltották egymást, a régi környékből lakótelep-negyed nőtte ki magát. A főorvos 1928-ban költözött a Nagyszombat utcai bérházba, azóta ott él.

— Ötven éve szereztem diplomát. A Rókus kórházban kezdtem praktizálni. Emlékszem a legnagyobb honorárium az a pár szál cigaretta volt, amelyet vizit közben a kezembe dugdostak a betegek. Belgyógyász szakvizsgát tettem, aztán elkerültem iskolaorvosnak. Tizennégy évig rettegésben éltem kollégáimmal együtt, ugyanis az akkori polgármester évente adott megbízást a munkakör ellátására, fenntartva magának azt a jogot, hogy bármikor, akár tanév közben is elbocsáthasson. Pedig az állás újabb két szakvizsgát követelt. Megszereztem a képesítést arra is, hogy egészségtant taníthassak az óbudai polgári iskolában.

— Micsoda nagy dolognak számított, amikor a fővárosban én voltam az első, aki az iskolában először adhatott próbadiftéria oltást. Különleges antropológiai vizsgálatok végzésére kaptunk megbízást az ismert orvos-író Németh Lászlóval. A tanulmányban évtizedekkel ezelőtti adatokkal hasonlítottuk össze a gyerekek fizikai állapotát. Viszont ezek az adatok többnyire hamisak voltak, hiszen akkoriban csak a tehetősebb szülők gyermekei vitték a középiskoláig.

A FELSZABADULÁS ÉVÉBEN, februárban egy szovjet százados kereste meg Rohonyi doktort. Az orvos csodálkozott el a legjobban, amikor néhány nap múlva kerületi tisztiorvosként húzott

A tanács korelnöke

magára fehér köpenyt. Két hét alatt nem kevesebb mint tizenhatezer óbudai lakost oltott be a tifusz ellen. Elterjedt a híre a fáradhatatlan orvosnak.

— Kinevezést kaptam a főváros egészségügyi osztályára. A pályafutásom legizgalmasabb szakterületére jutottam el az ötvenes évek elején. Nagy-Budapest összes, számszerűleg 520 üzemi orvosát irányítottam. Névleg én voltam az üzemi főorvos, gyakorlatban ránk vártak a legalapvetőbb egészségügy-politikai vívmányok megszervezése az üzemekben. Huszonhárom nagy gyárban vezettük be a közvetlen üzemi orvosi táppénzbe vételt. A ma már ismert rehabilitáció kezdeti lépései is ezekhez az évekhez fűződnek. A munkatársaimmal együtt felmértük, mely üzemekben milyen munkára alkalmasak a csökkent munkaképességű dolgozók. Képzeld csak el, ha egy munkás üzemi baleset következtében elveszítette az egyik karját, nem érezhette, hogy őrá nincs szüksége továbbra a gyárnak. Folytathatnám a sort. Néhány óriás üzemben szakrendelőt létesítettünk.

KÖZEL NEGYEDSZÁZADOS hűséges üzemi főorvosi tisztség betöltése után innen ment nyugdíjba Rohonyi doktor. 1967-ben meghívót kapott a Parlamentbe. Az áldozatkész embert a Munka Erdemrend arany fokozatával tüntették ki.

— Soha életemben nem folytattam magánpraxist. Talán féltem attól, hogy így állandóan szembekerülök örök ellenséggel — a hálapénzzel. Összesen egy apró telkem van. Ne csodálkozzon, hogy nem akartam meggazdagodni a tudomá-

nyommal. Akin csak tudok, segítek, a kapcsolataimmal gyakran tudok segíteni a rászorultakon. Minden szerda délelőtt társadalmi munkában az óbudai öregek napközijében rendelek. Ezekben a magányos embereken gyakran a jó szó, a humanus bánásmód többet gyógyít, mint bármilyen felírt recept.

A sorok eddig csupán az orvos Rohonyi Józsefről meséltek. Pedig tizennégy esztendő óta, ő a III. kerület 9. körzetének tanácstagja. 1200 lakó gondját-baját intézi nap mint nap.

— Sokkal könnyebb boltok, úthálózatok megépítését kijárni, mint magányügyekben békebírónak lenni. Az eltartási szerződéssel felmerülő nehézségek bármi másnál több energiát vesznek el. Természetesen nem tudnék panaszkodni még akarattal sem. Aki annyira ismeri kishazáját, akár én Óbudát, az a legváratlannabb helyzetekben is talál megoldást. Ráadásul külön büszkeség tölt el, amikor arra gondolok, hogy én vagyok a kerületi tanács korelnöke.

HETVENHETEDIK ESZTENDEJÉT tapossa Rohonyi doktor. Fiatalos mozgása, örökös tennivágyása alaposan meghazudtolja életkorát.

— Nemrég vesztettem el a feleségemet. Fél évszázados boldog házasság után maradtam egyedül. Mindig azt mondtam magamnak, akkor érzed jól magad, ha az emberek között vagy. Számítalan barátság ment meg a magánytól, csak a szombat-vasárnapról félek igazából. Elvégre nem lehetek örökké más nyakán. Ilyenkor kimegyek a telkemre és szenvedélyes sportoltnak látok hozzá, kapálok.

Kamarás Péter